

árinum. So fór hann í gongd við Falkin og síðsta hond varð lögð á hann seinast í mars.

So tað hevur gingið skjótari at gera tær síðstu sluppurnar. Karl metir, at hann hevur brukt um 800 timar upp á tær seinastu.

— Men, sigur Karl, alt er ikki gjørt við hond og peikar á mastrarbondini, sum hann ikki hevur evnað til sjálvur.

Um Ingrid greiðir Karl frá, at hon hevði damm, og hann vildi gera eitt «damm-skip».

Ingrid var fyrsta skipið hjá Niels Juel Mortensen. Hon varð sett á land nakað fyrri seinra kriggj. Hon varð brukt til props til kolaminurnar undir krignum.

Falkin átti Mortensens-handil. Seinri fór hann inn á Hvítanes. Karl greiðir frá, at eftir kriggið varð hann umbygdur og fekk hvalabak.

— Men hann var ljótur og liktist einum torvluti,

flennur Karl. Seinri keypti N. J. Mortensen hana. Hvalabakið varð tikið av aftur. Falkurin fór fyrst í trýssunum.

Eftir minninum

Karl byggir sluppurnar eftir minninum. Hann hevur einki mæt uppskrivað.

— Eg havi jú gingið og malið runt um tær í meira enn hálvtrýss ár, sigur Karl.

— Eg minnst akkurát, hvussu tær ymisku sluppurnar sóu út og hvát liktist frá. Á onkrari slupp kundi t.d. ein mastur ganga longur aftur á, á eini aðrari kundi seglföringin verða eitt sindur øðrvísi.

Soleiðis høvdu allar sluppurnar frávik. Tá eg sá eitt skip á fjørðinum, kundi eg altíð siga, hvør tað var.

Spurdur, hví hann júst hevur bygt hesar sluppurnar, sigur Karl, at tað er tí tær vóru so vakrar.

Um hann fer at byggja fleiri sluppur? Hann veit ikki við vissu. Men, sigur hann, um eg fari at gera fleiri, verður tann næsta Primadonna.

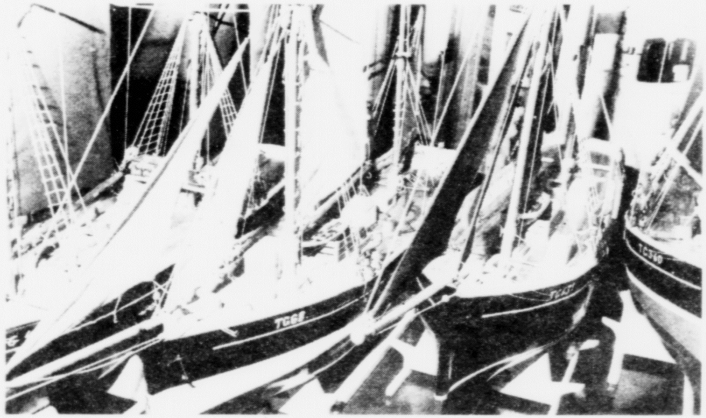
Upp í 18 timar

— Eitt ógiltig tol krevst!

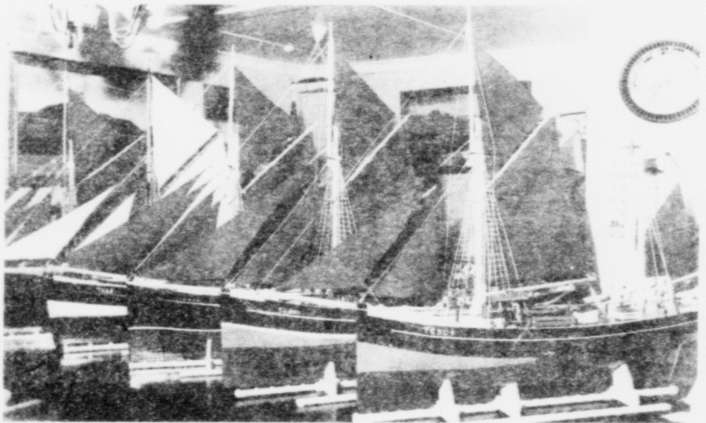
— Eg havi bara verið heilt hugagóður. Tá eg fyrst eri beginntur, so vil eg eisini hava tað ferdugt. Men tað er troyttandi. Mangur hevur sagt við meg, at hatta høvdu tey ikki kunnað gjørt meira enn í ein dag. Mangan dagin havi eg arbeitt í 14 timar og onkunið kanska upp í 18 timar. Mangan dagin eri eg farin oman á kjallaran klokkan fimm á morgni.

Í prátinum koma vit eisini inn á timar, handverk-aralon og hvussu stórt virði sluppurnar hava. Og um Karl hevði selt, um onkur spurdi.

Umrokna vit timarnar til eina vanliga handverk-

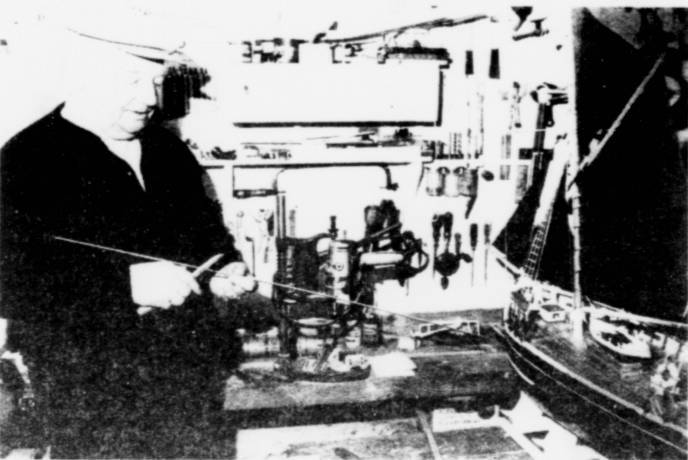
Hetta krevur tol. — Eg havi bara verið hugagóður

Vakrar eru tær — aftast hómast Albert, síðan Westward Ho, Skarstein, Ingrid og Falkurin

Fyrsta floks handverk. Alt gjort eftir minninum. — Men eg havi jú malið um tær í 55 ár

— Mangan dagin havi eg verið í kjallaranum í 18 timar

aralon, ja, so skuldi ein slik slupp ikki kostað minni enn einar 60.000 kr.

Men Karl sigur, at hann hevur ikki ætlað at selt nakra av hesum sluppunum. Hann eigur fimm børn og ætlar at geva teimum hvør sína.

25 oyru um tíman

Tá Karl fór á bedingina fekk hann 25 oyru um tíman. Og hetta fekk hann í tvey ár. 12 timar arbeiddu teir tá um dagin, so daglonin var triggjar krónur.

Men eftir tveimum árum fór lonin upp í 30 oyru. Hetta fekk hann í tvey ár. Tá hann hevði verið í fyra ár, og helt, at nú átti hann at fáa fulla lön, fór hann út á kontórið hjá Mortensens-handli, sum átti bedingina. Eitt sindur av kjaki var aftur og fram millum teir, sum á kontórinum vóru. Men tá ein teirra spurdi, um hann dugdi at gera eina pallstútu, og Karl kundi

svara jättandi, var leyst og liðugt, og hann fekk fulla lön.

Tá Karl kom á bedingina, arbeiddu 28 mans har. Einir 20–22 handverk-arar, skipstímbrarar, meðan restin var í smíðuni. Bert tveir av teimum, sum vóru har tá, eru enn á livi í Føroyum, Andreas Lindberg og Tummas Pauli Jespersen. Fyrsta Skipið, Karl var við at arbeiða uppá, var Kjógvan.

Eisini til skips

Men Karl hevur ikki bara umvælt sluppurnar. Í nøkur ár var hann eisini til skips, tí litið var at gera á sumri. Í 31 fór hann við Albert, men hesin túrurin var stuttur. Komnir einar 800 fjórðingar vestur — ella komnir næstan á Kappan — brotnaði okkurt í motorinum.

— Tað ljóðaði sum ein skervknusari, tá tað hendi, sigur Karl.

So var einki annað at gera enn at seta seglini

undir og stevna heim aftur.

Teir sigldu við seglum líka á Nipubakkan. Tá setti motorpassarin motorin til við einum sylindara. Undir Akurgerði steðgaði hann, men tá rann hon inn á akkersplassið.

Til 1935 var Karl við Albert. So var hann bert eitt ár til skips eftir tað. Tað var í 1937. Men tá bleiv meira arbeidi. Millum annað var Karl við at gera bukkarnar, sum böru rennistreingin niðan í Rangabotn, har kolanám-ini eru.

Man Karl vera farin undir tað næstu sluppina?

Um hann er farin ella ikki, so eru sluppurnar, hann hevur gjørt, eitt vakurt minni um flotan, sum flutti føroyska samfelagið risafet fram úr bóndasamfelagnum til fiskidnæðarsamfelagið.

Somuleiðis eru tær eitt minni um eitt hart og strævið arbeiðsplás, sum mangan kravdi sín mann.